

VEČERA

06. decembar 2017

Cardiff, Wales

Slavlje razlika

Dr. Mustafa Cerić

Reisu-l-ulema (1993.-2012)

KRIZA LJUDSKOG SRCA

Šta je ljudsko srce? Ljudsko srce je organ koji pumpa krv po cijelom tijelu kroz krvotok, snabdjevajući ga kisikom i hranljivim materijama kroz tkiva i uklanja ugljen-dioksid i ostali otpad. Za tkiva tijela potreban je stalan opseg ishrane kako bi bili aktivni. Kardiolozi kažu da ako srce nije u stanju snabdjevati krvlju organe i tkiva, oni će umrijeti.

Ali, da li je ovo sve što treba da znamo o ljudskom srcu? Ne, nije to sve što treba da znamo o srcu. Osim toga, treba da znamo da je ljudsko srce više od fizičkog organa koji pumpa krv. Treba da znamo da je ljudsko srce Božanski duh ("wa nafakha fihi min rūhihi") koji pumpa ljubav kroz um preko krvotoka, snabdjevajući povjerenje i vjeru čulima duha i uklanjajući mržnju i druge poroke. Čulima duha je potreban stalni dotok povjerenja u cilju da ostanu aktivni. Ako srce nije u stanju da pruži poverenje duhu i umu, oniće umrijeti. Međutim, prije nego što umru, možemo primjetiti da su duh i um u krizi ili da su bolesni.

Stoga je pitanje: - Da li je ljudsko srce danas u krizi jer nema dovoljno povjerenja i vjere u Boga i, prema tome, nema dovoljno povjerenja u čovjeka kao ljudsko biće sa ljudskim srcem? Da li je danas ljudsko srce bolesno?

Ne, ljudsko srce još uvijek nije bolesno! Međutim, činjenica je da se srce nalazi u ozbiljnoj krizi u smislu da ne može da pumpa dovoljno ljubavi kroz cijeli ljudski um. Postoji nedostatak ljubavi, nedostatak povjerenja, nedostatak vjere, nedostatak poštenja, nedostatak istinitosti, nedostatak morala, nedostatak svrhe, nedostatak bratstva i nedostatak prijateljstva. Ljudsko srce danas gubi dodir sa Božanskim duhom. Um stalno pokušava da preuzme duh. Ali, um nikada neće posjedovati duh srca zato što um ne može da zamijeni srce; um nikada

neće znati tačan osjećaj srca. Jer um nema milosti srca, a srce ne posjeduje razloge, koje um ima da opravda zlo.

Kao rezultat gubitka dodira sa Božanskim duhom, ljudsko srce postaje slabo, hladno, neprijateljsko, kameno, frigidno, otuđeno, ravnodušno, povučeno, nekomunikativno, neodgovorno, uplašeno, bezobzirno, drveno, bezlično, formalno, kruto, strogo... Ljudsko srce danas ne dodiruje duh; ne osjeća dušu; nema brigu za drugog; ne voli bližnjega; ne mari za dalekim; ljudsko srce više ne zna šta je smisao osjećanja, šta je smisao ljubavi, šta je smisao poverenja, šta je smisao dodira suštine. Ne, nemojte žuriti da zaključujete da je neko od nas u svemu tome različiti. Ne, danas smo vrlo slični jedni drugima u našim srcima i umovima; danas smo mi svi globalna ljudska bića, ma šta to značilo! Svi smo skoro isti bez obzira na vjeru, kulturu, geografiju, obrazovanje, pol, starost i profesiju; svi imamo potrebu da vratimo gubitak moći srca, srca koje je zarobljeno u umu, koji postaje previše arogantan tako da mu smeta srce, koje ga podsjeća na ljubav i milost. No, ljudi nisu mašina i stoga ne možemo se predvidjeti kako će bilo ko od nas reagirati na određene događaje. Sve ovisi u kakvom je stanju um, koji nema nužno ljubavi u sebi i srce, koje ne može živjeti bez ljubavi. Stoga je nemoguće predvidjeti kako će bilo ko reagovati na neke događaje. Mi ljudi smo jedini organizam koji nema urođeni instinkt da zna razlikovati dobro od zla. Za razliku od životinja koje mogu da osjete opasnost, mi ljudi ne možemo reći ni koja je hrana dobra ili loša za njih dok to neprobase i ne spoznaju da li je hrana otrovna ili nije. Dakle, jedini način da saznamo koja je hrana jestiva a koja nije je kroz iskustvo i edukaciju. Zbog toga, prva riječ objave poslaniku Muhamedu, a.s., kao imperativ nije bila: "Vjeruj!", već "Čitaj!" - zaista, to je bio imperativ: "Uči!" da bi preživio! Mi smo ono što nas nauče da jesmo i šta naučimo da budemo. Zbog toga, moramo učiti da volimo i da ne da mrzimo. Moramo učiti naše srce da voli i poštuje ljude tako da ljudi vole nas!

Zaista, osjećaj mog životnog iskustva u ratu i miru je da knjiga nije zakon, osim ako ne uđe u srce. Dakle, zakon nije u knjizi; zakon je u srcu. U srcu žive ljubav i mržnja; srce odlučuje da mržnju zamijeni ljubavlju ili ljubav mržnjom. Srce odlučuje da promijeni tok istorije zamjenom pojma umijeća rata pojmom umijeća mira; vraćanjem ideje pravednog rata idejom o pravednom miru; i vraćajući se zdravom razumu svetog mira umjesto razumu svetog rata. Ovo su tri najizražajnije izazova za ljude vjere ovog 21. stoljeća, tj. njihove sposobnosti i spremnosti da promijene način razmišljanja, koji su u prošlosti nametnuli o svetom ratu i pravednom ratu. Ideja o umjeću ratovanja, a ne umjeću mira, došla je od drevnog kineskog vojnog stratega Sun Tzu-a. Dakle, prva knjiga nije napisana u službi umijeća mira, nego u službi umijeća ratovanja, što znači da je ljudski um uvijek bio više zaokupljen ratom nego mirom. Mislim da je vrijeme da ljudski um promijeni svoje stavove iz umijeća ratovanja u umijeće mira, u suprotnom bi se sve to moglo izgubiti u umjeću nuklearnog rata; vrijeme je da srce zamijeni mržnju s ljubavlju, inače će u potpunosti izgubiti svoju svrhu. Krizi ljudskog srca se mora pristupiti sa najvešom pažnjom i saosećanjem. To je jedino što nam je preostalo - da se brinemo o ljudskom srcu, gdje se nalazi ljubav prema pristojnom ljudskom životu, kako bismo mogli biti uspješni na ovom i kako bi se spasili na Onom svijetu, uz Božiju milost!

Amin!